

GLOBALIZÁCIA

Hovorili sme už o tom, že Kýrova perzská ríša bola akousi prvou nadnárodnou globalizáciou, že spojila do jednej kultúry také rozsiahle a vzdialené územia, ako nikdy predtým. To isté platí o Inkoch: „Až Inkom sa podarilo sklbiť kultúrne rozdiely v Peru“.¹⁷⁰

Neskôr vstúpil Alexander v Kýrových šlapajách do krajín, o ktorých existencii Gréci dovedy ani nevedeli. So svojím snom o spojení Západu a Východu, svetovej michaelskej kultúre, otvoril epochu takej intenzívnej kultúrnej výmeny medzi Východom a Západom, aká predtým ani potom nemala páru. V Indii vtedy vládli grécki králi a Gréci študovali odkaz indických mudrcov.

Táto atmosféra blízkosti Východu a Západu sa potom vracia v ďalších michaelských obdobiach. Za Karola Veľkého a Harúna-ar-Rašída „vyslanci neustále križovali cesty medzi Bagdadom a Aachenom“.¹⁶⁹ Panovníci sa dorozumievali a vymieňali si dary, akoby Aachen a Bagdad boli susedné mestá. Bagdadský kalifát bol rovnako veľkým príkladom kozmopolitnej, svetobčianskej civilizácie ako Alexandrova ríša.

A v michaelskom období 1269-1341 potom opäť „Európa začala objavovať kontinent, v ktorého existenciu sotva uverila. Hranice poznaného sveta sa posunuli o kus ďalej“ - do Číny!¹⁷⁰ Chán Kublaj sa totiž „veľmi zaujímal o dianie v Európe“.¹⁷⁰ Adresoval list pápežovi, v ktorom žiadal o vyslanie sto učencov, ktorí by zoznámili jeho dvor s kresťanstvom. Vtedy, v rokoch 1271-1295, podnikol Benátčan Marco Polo svoju slávnu cestu na Kublajov dvor do Pekinga a strávil tam dvadsať rokov. Po svojom návrate vydal cestopisný román Milión, ktorý zoznámil Európu s dovedy celkom neznámymi krajinami a zvykmi a stretol sa s obrovským úspechom.

Krátko po ňom, v rokoch 1325-1355, podnikol svoju ešte grandióznejšiu cestu najslávnejší arabský cestovateľ, Ibn Battúta: „Ibn Battúta, v Európe oveľa menej známy než jeho slávny benátsky predchodca Marco Polo, patril k najslávnejším cestovateľom všetkých dôb“.¹⁷¹ Z Maroka preputoval cez Lýbiu, Tunis, Egypt, Arábiu, Jemen, Sýriu, Kaukaz, Irak, Irán, Chorásán až na dvor indického sultána, kde strávil sedem rokov, stal sa sudcom na Maledivách, došiel až do Pekinga a po tridsiatich rokoch sa cez Sudán vrátil do Maghribu. **Najslávnejší európski a arabskí cestovatelia, Marco Polo a Ibn Battúta, žili v tom istom michaelskom období 1269-1341.**

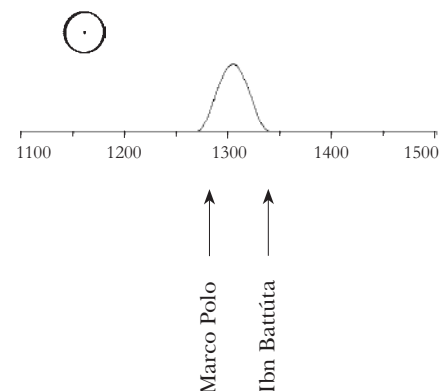
V michaelských obdobiach akoby sa zem vždy zmenšila; Západ a Východ sú si také blízke; duchovné bohatstvo prúdi sem a tam, akoby sa duchovná krv Zeme vplyvom slnečných mocností rozprúdila.

A keď sa s archeológmi vrátíme do prehistorického michaelského obdobia 5561-5206 pr. Kr., nájdeme tam to isté: zintenzívnenie vzájomných kontaktov, vznik veľkých jednotných kultúrnych celkov, akúsi prvú globalizáciu: „Mladý neolit (5500-5200). Vzniká vzájomná výmena medzi osadami... Utvárajú sa rozsiahle a ustálené oblasti s typickou a jednotnou materiálnou kultúrou, čo predpokladá zintenzívnenie stykov medzi sídliskami a vyšší stupeň redistribúcie“.²⁷⁴

S nástupom archanjela Michaela po roku 1879 sa zemeguľa opäť skokom zmrštila. Posledné kultúry na Ďalekom východe, ktoré sa izolovali, ako Čína, Tibet, Japonsko, sa otvorili vplyvu západnej kultúry; a Západ sa stal vnímavým pre duchovné poklady Orientu. Áno, aj úlohou tohto michaelského obdobia je, aby sa duch Západu a Východu vlievali jeden do

Marco Polo, 18. stor.

Planéta Zem.

druhého.

Všetko sa týka všetkých, všade je blízko. V 20. storočí je ľudstvo vtiahnuté do mohutného procesu globalizácie, s jej pozitívnymi ale aj negatívnymi kultúrno-hospodárskymi dôsledkami. Globalizácia sa stala globálnym problémom. Na jednej strane sa pociťuje ako žiadúca, na druhej strane ničí životy miliónov, ktorí sa proti nej búria. Čo je podstatou tohto globálneho problému? Čo je to to, čo ľudstvo nepochopilo, prečo sa dostáva do ťažkostí?

Ľudstvo nechápe svoj vzťah k Michaelovi, tejto slnčovej moci, archanjelovi, ktorý v 20. storočí vystúpil do roly kniežaťa, inšpirujúceho ducha doby. Michael chce zjednotiť ľudstvo v tom, čo je všetkým ľuďom spoločné, čo prekračuje národné hranice, na základe ich slnčnej duchovnej podstaty. Kýros spojil národy do veľkej ríše na základe vysokého morálneho duchovného obsahu - slnčného náboženstva Zarathuštrovho. Alexander chcel spojiť vtedajší svet na základe helénskej kultúry, duchovného zlata svojho učiteľa Aristotela.

A v 20. storočí? Hlavy sveta chcú spojiť svet na základe fyzického zlata, ekonomiky, trhu, peňazí. Jediným spoločným menovateľom, jedinou spoločnou rečou má byť fyzické zlato, peniaz, dolár! Ľudstvo stratilo spojenie s Michaelom; a doprostred medzi nich sa vsúva Michaelov odporca, duch hmotárstva Ahriman, Mamon, ktorý nastavuje Michaelovej inšpirácii krivé zrkadlo. Peniaze akoby sa osamostatnili; sú schopné v okamihu zruinovať menu a zbedačiť celé krajiny.

Zasvätení predchádzajúcich michaelských období chceli spojiť svet na základe duchovného zlata vysokého morálneho poznania toho, čo spočíva v základoch celého ľudského rodu. Súčasný pokus urobiť fyzické zlato, trh srdcom globalizácie, je tragédia a zločin.